

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

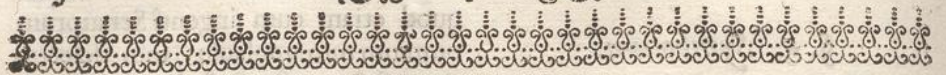
Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXX. Terribilis, ut castrorum acies ordinat. Cant. c. 6. v. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXX.

§. I. Scriptura.

484. Vt Castrorum aCies ordInata.

Cant. c. 6. v. 3. *Ut castrorum acies ordinata.*

ADmirandis profectò metaphoris Sponsus utitur Divinus, ut suæ partim Sponsæ pulchritudinem, partim alias prærogativas, pro meritis extollat: quarum ut ex pluribus unam tantùm hîc loci examine-mus, ait de illâ, Sacris in Canticis: *Ut castrorum acies ordinata.* & quid, amabo! pro immaculatâ Virginis Deiparæ, per Sponsam intelligendæ, Conceptione proferri poterat accomodatius, quàm hoc ipsum *ordinata aciei* præclarum encomium? Enimverò si attentius illud examinare lubeat, supponendum imprimis est, ad *Acie* *ordinatam* necessariò requiri, ut tam principium ejus, quàm medium, ac finis, adeò bene sint *ordinata*, ut neque in primas, neque in secundas, neque in tertias cohortes, hosti aditus patere possit; si enim una tantummodò ex illis cædatur, aut cedat, non jam bene erit *ordinata acies*: totus exercitus, tota castra in præsentissimo versabuntur periculo. Quo supposito, si quæramus: qualis ergo *Acies* sit, aut fuerit Virgo Beatissima? fateri haud dubiè cogentur ij, qui originalem in illâ labem astruunt, primam ejus *acie* à diabolo fuisse prostratam: cogentur concedere, **MARIAM** in primo congressu, evasisse captivam hostis tartarei; licet postmodùm in medio, id est, reliquâ vitâ, ac in fine, id est, in morte, magis favente belli aleâ, de hoste triumpharit. Prorsùs autem contrarium

ego astruere non dubito, ac dicere cum Sponso: Sponsam, in primo jam conceptionis momento, infernali hosti fuisse *terribilem, ut castrorum aciem ordinatam*: fuisse eam in primo illo temporis articulo, tanquam in primâ *acie*, pavorem dæmonum: fuisse inimico tartareo extremè formidabilem, utpote instructam vexillo gratiæ, & charitatis, quam Spiritus S. mox in eodem momento **MARIÆ** infudit: de quo ipsa gloriatur, dicens: *Ordinavit in me charitatem.* & quid dico: *in eodem momento?* Audiatur, amabo, quid ipsa alibi innuat? ait enim: *Ab eterno ordinata sum.* quibus in verbis non exiguum latet arcanum: si enim Theologorum vertici, Augustino, fidem adhibeamus, *Ordo*, inquit, *est parium, dispariumque rerum, sua cuilibet loca tribuens dispositio; cum ergò Beata Virgo ait, se ab eterno ordinatam, supposuit in se fuisse partes inæquales, ac dispartes, animam scilicet, & corpus, rationem superiorem, & appetitum sensitivum: has tamen partes ita bene inter se dispositas habuisse, ut neutra contra aliam unquam conspirarit; nec enim corpus rebellionem tentavit adversus animam, nec sensualis appetitus rationi unquam restitit. talè nimirum ordine decebat, DEIGenitricem ordinatam fuisse, quæ regulatissimum, (ut ita dicam) ordinem, mundo, ad illum regulandum, paritura erat.* Hæc Aug. Ex quo facilè colligendum: Virginem *ab eterno ordinatam, ut castrorum acies, terribilem, unico duntaxat momento prodijisse in campum, eodemque ipso momento vicisse, ac debellasse hostes, antequàm illi se auderent movere, eosq; sine pugnâ protrivisse; cum nimirum eodem momento fuerit purè concepta, Sanctificata, ac in gratiâ confirmata: quòd perbenè advertens ne-*
fari-

Cant. 4
v. 4.

Prov. 8
v. 23.

L. 19. ad
Marcel.
lin. 6. 13.

§. 3. Ratio.

LoCVs est æqValIs LoCato : 486.
Ergo & Mater, abs Labe
ConCepta, ChrIsto.

Juxta Philosophum 4. Phys. *Locus est æqualis locato.* Ergo Beata Virgo debuit esse sine labe originali concepta. Prob. Conseq. Locus est B. Virgo, locatum autem Christus Dominus; quia æternus Pater pro unigenito Filio suo incarnando, ab æterno nullo alium elegit, & determinavit locum, vel hospitium, quàm uterum purissimæ Virginis, in quo per 9. menses voluit locari prædictum filium, & requiescere: testante Eccles. c. 24. & *qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.* Ergo, si juxta Philos. locus debet esse proportionatus locato, B. Virgo debet esse proportionata Christo Domino. Sed hoc salvari non posset, si B. Virgo unquam contraxisset peccatum originale. Ergo, &c. Prob. Subsumpt. Licet secundum Divinitatem Christi, & attributa Divina, nulla potuerit intercedere æqualitas; quia ista absolutè sunt incommunicabilia ulli enti creato: tamen hæc non implicat secundum humanitatem, suo modo. Atqui Christus, etiam secundum humanitatem, fuit immunis semper à labe originali. Ergo ut B. Virgo sit æqualis Christo, tanquam locus locato, semper debuit esse immunis à labe originali, ut verificetur etiam illud Sap. 1. *In malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis.*

§. 4. Historia.

Voto MARIÆ ILLibatae
faCto, fInIta obsIDIo. 487.

ANnus agebatur à Nativitate CHRISTI Redemptoris Millesimus, Quingentesimus, Octogesimus quintus: cum exercitus Hispanus Bomeliæ, limosas inter paludes, & stagnantium aquarum eluviones, di-
rà à

farius phalangum infernalium ductor, non est ausus cum eâ congregari; nec tantum veritus est, aggredi eam armis brevibus culpæ actualis: sed neque animum sumpsit, eminens in eam eiaculandi sagittam volentem tenebrarum, culpæ originalis. adeo nimirum (ut verba sonant Dionysij Carthusiani) *MARIA, acies ordinata, ipsius tenebrarum principibus terribilis extitit.* O quàm providè ergo monuit Innocentius Papa III. *MARIA, inquit, acies castrorum ordinata: ad quam respicere debet, quicumque sentit impugnationem ab hostibus, vel à mundo, vel à carne, vel à demone: ut ipsa per Filium mittat auxilium de Sancto, & de Syon tueatur.* cui devotè subscribens S. Gregorius, Nicomediensis Episcopus, ita DEI Matrem alloquitur: *Te Christianorum multitudo murum habet firmissimum: Te fideles, ac Reges validum habent armamentarium: per Te bellorum frangunt audaces impetus: per Te Victoria trophæa consequuntur.* Per hanc igitur, nempe MARIAM, si contra inimicos quondam nostros & nos propugnari cupimus, immaculatam ejusdem Conceptionem, contra quoscunque adversarios, pro viribus, propugnare, nos quoque studeamus.

§. 2. Authoritas.

485. LVDOVICVS BLOSIVS, EX-
CELSÆ DEI GENTRICIS, EXTRA
SCELVS ORIGINALE POSITÆ,
FAVTO INSIGNIS.

1. Quod ad munditiam Conceptionis Virginis Matris DEI attinet, non est, quod dubites. In dictis Patrum c. 5.
2. Romana, eademque Catholica Ecclesia, quæ errare non potest, hoc ipso, quod Festum Conceptionis Deiparæ Virginis celebrandum assumpsit, satis adstruit, atque affirmat, eandem Conceptionem fuisse omnis contagionis expertem, ac Sanctam; profana siquidem festa non vivit Ecclesia. Ibid.

L. 1. de
præf. Mar.
a. 32.

Serm. 2.
de Af-
sumpt.

Orat. de
præsent.

485.

487.

râ à Batavis obsidione premebatur : jamque eò res devenerat, ut non tantum ab hostilibus navigijs, verum etiam à fame, frigore, ac inundationibus, ultimum obsessi expectarent exitium. Verum mirus, qui tum accidit, inopinata rei eventus non parum consolabatur afflictos; dum enim, extrema tentaturi, vallum quoddam moliabantur, repperunt casu, in fossâ noviter ejectâ, parvulam immaculatâ DEI Genitricis imaginem: quam dum honorificè excepissent, non vanè ominabantur, signum sibi à DEO submissum futuræ liberationis, ac adjutorij, ab immaculatâ Virgine quanto cyùs recipiendi. Eapropter voto quodam universus sese exercitus Conceptæ sine labe Deiparæ obstrinxit: tam felici quidem successu, ut paullo post (pridè nimirum Festi Conceptionis) flantibus totâ nocte frigidissimis Aquilonibus, ac consequenter gelatis circumquaque aquis, Batavi confestim abscedere fuerint coacti, ne videlicet eorum naves repentino gelu alligarentur. Vix soluta talî modo fuit obsidio, ac Hispani in securitatem pristinam restituti: cum ecce! glacies, velut officio suo sufficienter perfuncta, absque morâ resolvebatur, & aquæ, quantum necesse erat, navigantibus sunt aperta. In gratam recepti beneficij memoriam, præter votum fideliter persolutum, eodem tempore, iisdemque in castris, instituta fuit devota Sodalitas militum, sub titulo, ac protectione immaculatæ Conceptionis, non jam pro terreno, sed pro Cœlesti Regno, per spiritualia exercitia, decertantium. *Famianus Strada lib. 7. belli Belgici. Frideric. Forner. Palm. Triumphal. l. 5. c. 5.*

Haud absimile certè, si non idem beneficium, Hispanis contra Batavos à Virgine illibatâ collatum, colligitur ex litteris R. P. Cornelij à Lapide, Anno 1619. Româ datis, ubi hæc habentur: *Advenit Romam Procurator Philippinarum Insularum, qui Batavos ibidem cæsos narrat, ope B. V. MARIE, que pugnantibus visibiliter apparuit, cum*

Hispana Classis ejus immaculatæ Conceptionis Iconem & insigne præferret. Kiselius in Append. 2. ad Alv. Cent. 12. Decad. 9.

§. 5. Symbolum.

Ab ADæ peCCato
semper PVræ qVIs ResIstet? 488.

*
Sabinus
Populus
Quis
Resistet?
*
Senatus
Populus
Que
Romana.

Romanum referunt populum, populumq; Sabinum, Vexillo inscriptas has habuisse notas. Sed potius: *Semper Pura Quis (quæso) Resistet* Vexillo inscribens Virginis hæc notas.

Virtuti brachij tui quis resistet? Sap. c. 11. v. 21.

§. 6. Antiquitas.

ALphonso, RegI LVsItanIæ,
pVgnatVro, sCVtVM qVIn- 489.
qVe saCrIs CICatrICIBVs
Insigne, à SaLVatore
porrlgItVr.

DE Alphonso, pijsimo Lusitaniæ Rege, referunt Historici, ad Annum 1039. quod, cum eo ipso anno, in hostem infidelem moturus, ac pugnam jamjam initurus fuisset, ipsemet Christus Salvator eidem gratiosè apparens, scutum de Cælo porrexerit fulgentissimum, quinque Sacrorum vulnerum cicatricibus insignitum,

tum: ad cujus primum conspectum, vehementissimè terrefactus hostis, mox terga vertendo, turpemque fugam arripendo, Alphonso gloriosam cessit victoriam, adeò quidem, ut in gratam miraculose hujus triumphì memoriam, Regnum illud suis in Insignibus, hodierno etiamnum die, Sacratissima illa Redemptoris nostri Vulnere retineat.

Hoc ipso Salutis signo gloriosissimè triumphasse Deiparam, in purissimâ suâ Conceptione, affirmare audeo; quamprimùm enim hostis Tartareus, tot jam animabus, quot Adæ filijs, per originalem culpam devictis, etiam contra MARIAM mox concipiendam, in pugnam est progressus, in momento illo periculosissimo representatus desuper MARIE fuit Christus Salvator, ex illâ nasciturus, ejusdemque Sacratissimæ quinque Vulnerum cicatrices, quibus validissimi instar scuti inimico à MARIA objectis, ad eorum primum intuitum, vehementissimè perterritus orcus, mox ter-

ga vertit, fugamque ad tartara arripens, præclaram Virgini, ac prorsus singularem cessit præservationis victoriam. Quòd si, in perpetuam triumphì illius, ab Alphonso relati, memoriam, Lusitania tota suis impostèrùm Insignibus Sacra illa imprimere vulnere voluit, MARIA certè in non minorem triumphì gratitudinem, eadem Sacratissima Vulnere, ut signaculum, posuit super cor suum, tam fortiter illa imprimens, ut has ipsas Vulnerum cicatrices maternâ in animâ Virginem sustinuisse, à SS. Patribus referatur, quas Filius ejus Crucifixus, Salvator noster, in corpore est perpressus.

§. 7. *Anagramma.*

ConCepta, InSIgnIs IDEa
oMnIs pVrItatIs.

490.

Age idea sanè clara, omnium puritatum!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXI.

§. I. *Scriptura.*

491. FILIÆ PRINCIPIS IN CALCEAMENTIS gressus, peCCato Carentes.

Cant. c. 7. v. i. *Quàm pulchri sunt gressus tui, in calceamentis, Filia Principis!*

Gen. 3. v. 15.

Quod olim DEUS Serpenti prædixit: *Tu insidiaberis calcaneo ejus*, de nullâ certè aliâ intelligendum esse muliere, conveniunt interpretes, quàm de Beatissimâ Numinis Genitrice, MARIA. Porro, si per *Calcaneum*, juxta Philosophos,

aliud non intelligitur, quàm pars illa pedis, quam inter gradiendum, naturæ ductu, primum in terrâ sistimus; cum sit velut basis, cui ad perpendiculum tota corporis nostri moles innititur; ut idcirco pro initio alicujus motus omninò sumi valeat: hinc erroris me argendum minimè pertimesco, si in materiâ, de qua agere hic constitui, sub dicto *Calcanei* vocabulo, purissimam Virginis Conceptionem intelligam, quâ nimirum primum in orbem terrarum ingressum MARIAM posuisse, seu primum esse feliciter accepisse cognovimus. Quis enim ignorat, antiquum illum serpentem huic concipiendæ, per peccatum

H h

ori-